Šv. Pijaus X kunigų brolija

Lietuva

Aplinkraštis

Nr. 21

RUGSĖJIS – SPALIS

2012

Turinys

„Juk jis palieps savo angelams, kad saugotų tave visur, kur tik eitumei.“ 3

Spalis – Rožančiaus mėnuo 7

Tėvo laiškas 10

Maldų būtinumas išganymui 12

Raganių mokinys 16

Leidyba 19

Liturginis kalendorius 21

Pamaldų tvarka 23

Kaip mums padėti / Mūsų kontaktiniai duomenys 24

Žmonės dažnai klausia, kiek kainuoja Aplinkraštis. Jis duodamas NEMOKAMAI, nes už jį moka šv. Juozapas. Vis dėlto šv. Juozapas visuomet ieško žmonių, kurie įvairiausiais būdais padėtų jam plėsti Jėzaus karalystę: materialine pagalba, platindami religinę literatūrą, malda ar kitais gerais darbais. Kad šventasis Dievo Sūnaus Globėjas galėtų toliau tęsti savo didį darbą, reikia kiekvieno žmogaus atsiliepimo į jo kvietimą.

„Juk jis palieps savo angelams, kad saugotų tave visur, kur tik eitumei.“[1]

Rugsėjo mėnuo skirtas angelų garbinimui, o spalio 2 d. švenčiama Angelų Sargų šventė. Faktas, kad kiekvienas žmogus turi bent vieną angelą sargą, skatina mąstyti apie šią didelę dovaną. Mes per retai atsimename, jog šalia mūsų yra toks galingas draugas. Dažniausiai nežinome, kas jis yra, koks jis yra ir todėl su juo nebendraujame.

Angelai yra tyros dvasios. Regimą pavidalą jie įgauna tik tada, kai pagal Dievo valią turi pasirodyti žmonėms ir žemėje atlikti kažkokią užduotį. Taip pvz., arkangelas Rapolas palydėjo Tobiją į svetimą šalį (Šv. Raštas, Tobito knyga), arkangelas Gabrielius pasirodė Zacharijui ir vėliau Švč. Mergelei Marijai (Luko Evangelija), angelas apsireiškė moterims prie Kristaus kapo.

Angelai neturi kūno, todėl jų suvokimas yra visiškai teisingas ir daug gilesnis nei žmogaus, kuris yra priklausomas nuo juslių ir dažnai klysta, nes turi atlikti sudėtingus svarstymus bei padaryti išvadas. Angelai turi didelę jėgą, todėl Šv. Rašte dažnai vadinami „valdžiomis ir galybėmis“ (pvz., 1 Pt 3, 22).

---

[1] Ps 91, 11.

Dėl šių priežasčių angelų prigimtis pranoksta žmogaus prigimtį. Jie jau pasiekė savo tikslą, nes jau dalyvauja amžinojoje laimėje danguje ir jos nebegali prarasti.

Angeluose pasirodo Dievo šlovė, nes juose atsispindi Dievo tobulumas. Angelai šlovina Dievą ir Jam tarnauja. Dažnai Dievas panaudoja jų tarnystę savo darbams žemėje atlikti siųsdamas juos žmonėms į pagalbą. Tai sako ir jų vardas „angelus", kurio reikšmė – „siųstasis".

Angelų skaičius yra neįsivaizduojamai didelis. Pranašas Danielis, aprašydamas Dievo sostą, sako: „Tūkstančių tūkstančiai jam tarnavo ir miriadų miriadai pas jį stovėjo" (Dan 7, 10). Šventasis Raštas dažnai kalba apie dangišką kareiviją ir vadina Dievą „dangiškų kareivijų Viešpačiu".

Visi angelai yra skirtingi. Jie nėra lygūs. Tarp angelų yra hierarchija – devyni chorai. Nevienodą padėtį lemia skirtingos Dievo dovanos arba jiems skirtos užduotys. Yra tokių, kurie šlovina Dievą ir Jam tarnauja labiau nei kiti arba turi ypatingų savybių ir atlieka ypatingas užduotis. Serafimai pasižymi karšta meile Dievui, kerubinai – dideliu Dievo paslapčių pažinimu. Šv. arkangelas Mykolas vadovavo geriesiems angelams kovoje su piktosiomis dvasiomis, šv. arkangelas Gabrielius buvo pasiųstas pas Mariją pranešti apie įsikūnijimą, šv. Rapolas lydėjo Tobiją kelionėje ir t. t.

Iš pradžių visi angelai turėjo pašvenčiająmą malonę, bet kaip ir žmonėms jiems reikėjo nusipelnyti amžinąją laimę ir gauti ją kaip atlyginimą. Per šitą išbandymą nupuolė daug angelų. Jie atsisakė tarnauti Dievui, nes norėjo būti Jam lygūs. Jų vadovas buvo Liuciferis (vardo reikšmė – „šviesos nešėjas"), kuris tikriausiai buvo vienas iš aukščiausių kerubinų.

Piktosios dvasios buvo nublokštos į pragarą. Jos yra mūsų priešai. Daug šventųjų sakė, kad žmonės turi užimti piktųjų dvasių vietą danguje, todėl jos mums pavydi ir ieško būdų, kaip

patraukti į nuodėmę arba pakenkti. Kadangi jos nieko negali padaryti Dievui, todėl jų neapykanta ir rūstybė nukreipta į Dievo kūrinius, kurie yra Dievo paveikslas. Didžiausias velnio troškimas yra sugriauti Dievo Bažnyčią, todėl jis kovoja ypač su Bažnyčios galva ir jos tarnais arba su tais, kuriems Dievas davė ypatingų malonių.

Kas laikosi Dievo įsakymų ir nenori nusidėti, to sielai velnias tikrai negali pakenkti, nors jis gali veikti atmintį bei vaizduotę arba padaryti išorinę žalą. Jis negali priversti žmogaus nusidėti, kol žmogus savo noru nepasiduoda pagundai. Kovoje padeda malda, šventas vanduo bei kitos Bažnyčios sakramentalijos, pvz., šv. Benedikto medalikėlis ir t. t.

Mūsų angelas sargas yra vienas iš Dievui ištikimų angelų, nuolat regintis Dievo veidą. Jis yra neapsakomo grožio. Bažnyčios mokytojų nuomone kiekvienas žmogus, net ir kiekvienas miestas, tauta, šeima, parapija, vienuolynas ir t. t. turi savo angelą sargą, kurio savybės atitinka jo patikėtinių luomą bei uždavinį. Dievas vienam žmogui gali skirti ir daugiau angelų. Manoma, kad kunigas per savo įšventinimą gauna dar vieną angelą. Žmogui mirus, jo angelas netaps kito žmogaus angelu.

Įsivaizduokime, ką tai reiškia. Yra bent vienas angelas, kuriam tik aš esu ypatingas uždavinys. Kokią pagarbą ir meilę turėčiau rodyti šitam angelui! Ir su kokia meile jis rūpinasi manimi!

Angelai sargai padeda įvairiausiais būdais.

Jie suteikia gerų minčių ir kreipia mūsų valią į gėrį. Mintys, kurios trukdo ir neduoda ramybės gerame kelyje, negali būti siųstos gerojo angelo.

Jie nuneša mūsų maldas bei gerus darbus pas Dievą ir

savo užtarimu padidina jų vertę.

Jie apsaugo gresiant pavojui.

Kartais jie mums parodo Dievo valią.

Kad angelai galėtų geriau apsaugoti, mes turime siekti tapti panašūs į juos savo šventu gyvenimu. Patirtis rodo, kad nekalti vaikai turi ypatingą apsaugą. Bet nuodėmė sukliudo angelams mums padėti.

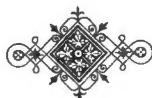
Yra labai daug malonių, kurias gauname tik tada, jei prašome. Bendraujant su angelais taip pat reikia laikytis šios taisyklės. Kiekvieną dieną turime prašyti savo angelą sargą, kad jis mus apsaugotų ir padėtų artėti prie Dievo. Svarbu laikytis savo angelo nurodymų, kuriuos jis dažnai duoda per mūsų sąžinę.

Kai laukia sudėtingi pokalbiai arba bendras darbas su kolegomis, neužmirškime melstis ir tų žmonių angelams. Naudinga melstis ir savo gydytojo bei nuodėmklausio angelui sargui. Tėvai, mokytojai, darbdaviai ir kt. turi dažnai atsiminti savo vaikų ir patikėtinių angelus bei melstis jiems. Angelai padeda ten, kur mūsų apsauga žmonių nebegali pasiekti.

Taip pat mes turime jiems dėkoti už pagalbą. Dažnai kalbėkimės su angelu, kuris yra šalia mūsų ir kuriam mes esame ypatingai paskirti, kad galėtume ir amžinybėje būti su juo.

Jūsų Kristuje

kun. Josef Persie

Spalis – Rožančiaus mėnuo

Iš popiežiaus Leono XIII enciklikos „Octobri mense“[1]

(...) Kai kuriems iš Švenčiausiosios Mergelės Marijos garbinimo apeigų ir būdų reikia teikti pirmenybę, nes Mes žinome, jog jie yra galingiausi ir maloniausi Mūsų Motinai; dėl to Mes ypač nurodome bei rekomenduojame Rožančių. Kasdienėje kalboje šis maldos būdas vadinamas vainiku, primenančiu didžias paslaptis Jėzaus ir Marijos, kurie yra kartu džiaugsmuose, skausmuose bei garbėje. Nuoseklus šių didingų paslapčių apmąstymas tikinčiųjų sielose sustiprina tikėjimą, apsaugo nuo nežinojimo arba klaidų maro ir pakelia į sielos dorybę bei ją palaiko. Taip besimeldžiančiojo siela ir atmintis, apšviestos tikėjimo, su saldžiausiu atsidavimu yra traukiamos prie šių paslapčių ir į jas panardinamos; jas nustebina žmonijos atpirkimo darbas, kuris buvo pasiektas tokia kaina bei tokiais didžiais įvykiais. Šių dieviškosios meilės įrodymų akivaizdoje siela prisipildo dėkingumo bei meilės; padidėja jos viltis ir joje išauga troškimas tų dalykų, kuriuos Kristus paruošė tiems, kurie susijungė su Juo, sekdami Jo pavyzdžiu ir dalyvaudami Jo kentėjimuose. Malda sudaryta iš žodžių, išeinančių iš paties Dievo, arkangelo Gabrieliaus ir Bažnyčios; ji yra pilna gyriaus bei aukštų troškimų ir yra atnaujinama bei tęsiama kartą nustatyta ir įvairialype tvarka; jos vaisiai yra vis nauji ir saldūs.

Be to, mes turime tikėti, kad pati dangiškoji Karalienė suteikė ypatingą veiksmingumą šiam maldavimo būdui, nes jai įsakius bei patarus, šis pamaldumas kaip galingiausias ginklas nuo tikėjimo priešų buvo pradėtas ir išplatintas užsienyje per šventą patriarchą Dominyką epochoje, kuri, panašiai kaip mūsų, buvo priešiškiausia katalikiškajam vardui. Daugelyje vietovių ir slaptai, ir atvirai išplito albigiečių sekta, ir bjauriausi manichėjų palikuonys, kurių mirtinas klaidas ji daugino, buvo priežastis, sukėlusi karčiausią neapykantą

---

[1] Serija *Bažnyčios Mokymas*, V kn. *Švenčiausioji Mergelė Marija išganymo darbe*, VšĮ „Laetitia“ 2012.

Bažnyčiai bei tulžingą jos persekiojimą. Kai atrodė, kad nebėra žmogiško apgynimo nuo tos begėdiškos ir pražūtingiausios sektos, laiku į pagalbą iš aukštybių atėjo Marijos įrankis – Rožančius. Taigi galingosios Mergelės, šlovingosios visų erezijų nugalėtojos malone piktosios jėgos buvo sunaikintos ir išsklaidytos, ir tikėjimas plito nepažeistas bei spindintis labiau negu anksčiau. Panašūs atvejai yra plačiai aprašyti, ir tiek senovės, tiek šiuolaikinė istorija pateikia puikių įrodymų, kaip tautos buvo išgelbėtos nuo pavojų ir iš to gavo palaiminimą.

Yra dar vienas svarbus argumentas už šį pamaldumą. Jis buvo skatinamas nuo pat įvedimo akimirkos, ir visi visuomenės sluoksniai pradėjo jį kuo dažniau praktikuoti. Tiesą sakant, krikščioniškasis pamaldumas daugeliu titulų ir įvairiomis formomis garbina Dievo Motiną, kuri viena, būdama pats žaviausias tvarinys, spindi nenusakoma šlove. Bet šis Rožančiaus vardas, šis maldos būdas, kuriame yra tarsi galutinis meilės garantas ir kuris teikia mūsų Poniai aukščiausią garbę, visada buvo labai puoselėjamas bei plačiai naudojamas privačiai ir viešai, namuose ir šeimose, įsteigtose asociacijose, jai skirtuose altoriuose ir iškilmingose procesijose; nes atrodo, kad nebuvo geresnių priemonių atlikti šventoms iškilmėms ar gauti apsaugai bei malonėms.

Mes taip pat negalime nutylėti ypatingos Dievo apvaizdos, pasireiškusios šiame pamaldume. Laikui bėgant atrodė, kad kai kurių tautų religinis užsidegimas mažėja ir netgi šis pamaldus maldos būdas jau nebenaudojamas; bet maldingumas bei atsidavimas vėl suklestėjo ir atgijo nuostabiausiu būdu, kai dėl sunkios valstybės padėties ar dėl neatidėliotinos visuomenės reikmės visuotiniu išsigelbėjimu labiau nei kitas pagalbos būdas tapo Rožančius, kuris vėl buvo atstatytas ir jo garbinimas grąžintas. Bet nereikia ieškoti šios galios pavyzdžių praeityje. Mes dabar turime akivaizdų jos pavyzdį. Šiais laikai, tokiais skaudžiais (kaip jau anksčiau sakėme) Bažnyčiai ir skaudžiausiais Mums, kuriuos dieviškoji valia pastatė prie vairo, Mums duota su susižavėjimu pastebėti didelį užsidegimą bei karštumą, kuriuo Marijos Rožančius yra gerbiamas bei kalbamas kiekvienoje vietoje ir kiekvienos katalikiškos tautos. Ir ši aplinkybė,

kurią reikia sieti su Dievo veikimu bei vadovavimu žmonėms, o ne su atskirų asmenų išmintimi bei pastangomis, stiprina ir guodžia Mūsų širdį, pripildydama Mus didelio tikėjimo galutiniu ir šlovingu Bažnyčios triumfu, globojant Marijai. (...)

Ir dabar, Garbingieji Broliai, jūsų puikus bei išaukštintas pamaldumas Švenčiausiajai Dievo Motinai ir gailestinga meilė bei rūpinimasis krikščioniška avide yra pilnas gausaus pažado: Mūsų širdis trokšta šių nuostabių vaisių, kurių daug kartų davė katalikų pamaldumas Marijai; Mes iš anksto su giliu džiaugsmu jais mėgaujamės. Tegul tikintieji, jūsų raginami ir kreipiami, ypač šį mėnesį renkasi prie didingų šios prakilnios Karalienės bei maloniausios Motinos altorių, tegul kaip ištikimi vaikai pina ir aukoja jai mistinę tokio malonaus Rožančiaus girliandą.

Visos privilegijos ir indulgencijos, kurias Mes čia anksčiau pripažinome, yra patvirtintos[1].

Koks dėkingas ir didingas reginys matant, kaip miestuose, miesteliuose ir kaimuose, sausumoje ir jūroje – visur, kur įsiskverbė katalikų tikėjimas, šimtai tūkstančių pamaldžių žmonių sujungia garbinimą bei maldas ir vienu balsu bei viena širdimi kiekvieną akimirką sveikina Mariją, šaukiasi Marijos, tikisi visko per Mariją. Tegul per ją visi tikintieji stengiasi išmelsti jos dieviškąjį Sūnų, kad tautos, pasinėrusios į klaidas, grįžtų prie krikščioniškojo mokymo bei įsakymų, kurie yra visuomenės saugumo pagrindas ir taikos bei tikrosios laimės šaltinis. Per ją jie gali atkakliai stengtis gauti labiausiai trokštamą iš visų palaiminimų, kad mūsų Motina Bažnyčia atgautų laisvę ir galimybę ramiai naudotis savo teisėmis, kurios neturi kito tikslo, tik rūpestingai vadovauti brangiausiems žmonių interesams, kuriuos tenkinant asmenys ir tautos niekada nenukentėjo, bet visais laikais gavo daug brangių malonių.

---

[1] Plg. Enciklika *Supremi Apostolatus officio,* 1893 m. rugsėjo 1 d.; enciklika *Supreriore anno,* 1884 m. rugpjūčio 30 d.; Šventosios Apeigų kongregacijos dekretas *Inter plurimos,* 1885 m. rugpjūčio 20 d.; enciklika *Quamquam pluries,* 1889 m. rugpjūčio 15 d.

Ir jums, Garbingieji Broliai, Mes meldžiame, kad visagalis Dievas, Švenčiausiajai Rožančiaus Karalienei užtariant, suteiktų dangiškųjų dovanų ir didesnės stiprybės bei pagalbos atlikti ganytojo pareigoms. Kaip garantą Mes su meile teikiame jums, jūsų dvasininkams ir liaudžiai apaštalinį palaiminimą.

Duota Romoje, prie šv. Petro, 1891 m. rugsėjo 22 dieną, keturioliktaisiais Mūsų pontifikato metais.

Tėvo laiškas[1]

Sūnus išgyvena krizę. Susirūpinęs tėvas siunčia raginančius, bet kartu ir supratingus žodžius. Laiškas rašytas XX amžiaus pradžioje. Eilutės panašios į tas, kurias milijonai tėvų rašė savo sūnums. Bet laikmečio dokumentu Rheydto verslininko Frico Gebelso (Fritz Goebbels) laiškas tapo dėl jo gavėjo Jozefo Gebelso (Joseph Goebbels), būsimojo Reicho – Hitlerio Vokietijos – propagandos ministro.

Mielasis Jozefai!

Tikiuosi, kad mano užvakarykštis laiškas jau Tavo rankose. Dabar norėčiau trumpai sugrįžti prie mielų eilučių, Tavo rašytų praėjusio mėnesio 31 dieną. Iš jų sužinojau daug to, kas mane labai nudžiugino, nors kai kas palietė skausmingai. Tikiu, kad abipusė gera valia padės greitai vėl atstatyti ankstesnius patiklius santykius. Žinoma, pagrindinė to sąlyga, kad Tu visuomet atvirai ir teisingai bendrautum su savo tėvu.

Aš visuomet buvau įsitikinęs, kad studijuodamas niekada nestokojai stropumo bei ištvermės, ir kad sėkmės Tau pavydėjo kiti studentai. Ypač mane džiugina, kad laikaisi aukštos moralės, ir Tavo

[1] Versta iš *Altöttinger Liebfrauenbote*, 2002 m. birželio 2 d.

žodžiai apie tai malonūs tėvo širdžiai. Kai toliau rašai: „Jeigu aš prarasiu savo tikėjimą", tada galvoju, kad galėčiau tikėtis, jog Tu jo dar nepraradai ir kad turi tik abejonių, kurios Tave kankina. Kad nusiramintum, galiu pasakyti, jog kiekvieną žmogų, ypač jaunuose metuose, kankina tokios abejonės, ir kad tie, kurie labiausiai kenčia dėl jų, tikrai nėra blogiausi krikščionys. Ir tame dalyke tik per kovą pasiekiama pergalė.

Yra didelė klaida, kad Tu dėl jų susilaikai nuo sakramentų, nes koks suaugęs žmogus galėtų teigti, kad visuomet eina prie Viešpaties stalo vaikiška, tyra širdimi, kaip jis tai darė per pirmąją šventąją Komuniją?

Dabar turiu Tau užduoti keletą klausimų. Nes jeigu norėtum, kad mūsų santykiai atgautų ankstesnį pasitikėjimą, tada tikrai turėtum atsakyti į juos:

1. Ar Tu ketini rašyti knygas, nesuderinamas su katalikų religija?

2. Ar Tu nori priimti profesiją, netinkamą jokiam katalikui?

Jeigu visa tai nėra Tavo atvejis ir Tavo abejonės yra kitokios rūšies, tada aš patariu tik tokį dalyką:

Pasimelsk, ir aš taip pat pasimelsiu, ir mūsų Viešpats Dievas padės, kad viskas gerai klotųsi. Bet jeigu Tu vis tiek galvoji atsisakyti savo tikėjimo, tada aš norėčiau Tave sugrąžinti į 1915 metus, kai iš ryto atsiklaupei šalia manęs prie mūsų, deja, taip anksti mirusios Elizabetos mirties patalo, ir su manimi meldeisi *Tėve mūsų* už šito angelo sielą. Kokia tai buvo paguoda mūsų skausme – tik todėl, kad mieloji mirusioji buvo aprūpinta Bažnyčios paguodomis ir kad mes galėjome melstis kartu. Ir ateis valanda, kai Tu būsi pašauktas prie savo ligonio tėvo, savo motinos lovos. Ar tada norėsi atsisveikinti su savo tėvais kaip netikintis? Ir kai Tavo broliai ir seserys klūpės prie tėvų karsto, ar Tu norėsi tada stovėti nuošaly? Ne, mano sūnau, Tu taip nepasielgsi! Kad ir kokia sumaištis būtų Tavo viduje, jeigu net būtų blogiau, nei aš galvoju, drąsos, ir Tu atgausi ramybę. Ir jeigu vis tiek nemanai surasiantis ramybę, tada sugrįžk namo; pinigų Tu turėsi...

...Savo laiške Tu rašai: „Pasakyk, kad Tu mane prakeikei kaip sūnų palaidūną, kuris paliko savo tėvus ir pasiklydo!“ Ir toliau: „Jeigu Tu galvoji, kad nebegalėčiau būti Tavo sūnus...“ Nepadarysiu to kaip katalikas tėvas. Aš meldžiuosi už Tave, kaip ir anksčiau dažnai už Tave meldžiausi. Dabar jau baigsiu. Tau nereikia skubėti atsakyti. Tik palaikyk raštišką ryšį su namais. Kadangi kalbama, kad paketo paštas jau nebeblokuojamas, po kelių dienų atsiųsiu Tau maisto paketą. Su nuoširdžiais linkėjimais taip pat nuo mamos, brolių ir seserų. Aš pasilieku kaip visuomet

Tave mylintis Tėvas

Maldos būtinumas išganymui

Tėvas Emanuelis (1826–1903)

Kai atidžiai pasveriame sielų būklę, mus pribloškia jų silpnumas, jau nekalbant apie jų maldų silpnumą. Meldžiamasi mažai, meldžiamasi blogai arba visiškai nesimeldžiama.

Daugelis nesimeldžia, tai yra akivaizdu. Daugelis krikščionių meldžiasi blogai, kadangi jie tai daro arba be tikėjimo, arba be proto, arba be troškimo ką nors gauti iš Dievo.

Netgi tie, kurie medžiasi, meldžiasi visai mažai.

Maldų visuma mums atrodo toli, visiškai toli iki atitikimo vargų visumai; tik tai galėtų paaiškinti, kodėl mes be perstojo matome silpstantį gėrį ir augantį blogį.

1. Kadaise krikščionys melsdavosi daugiau ir geriau. Bažnyčios būdavo maldos namai, o sekmadieniai – maldos dienos. Šiandien mes matome beveik tuščias bažnyčias ir išniekintus šventadienius.

Blogis yra didelis: ar būtų įmanoma atrasti jo priežastį?

Problema sunki, ir vis dėlto pamėginsime paieškoti jos sprendimo.

2. Artėjant XV amžiaus pabaigai, Bažnyčioje pasirodė nemažai naujovių ir netgi naujų doktrinų, kurios joje iki šiol tebėra ir kuriose, atrodo, ir slypi šaknys šiandien susiklosčiusios situacijos, dėl kurios apgailestaujame.

Anksčiau visi krikščionys meldė Dievą, prašydami Jį malonių: malonės Jį pažinti, Jam tarnauti, Jį mylėti; tikėjimo, vilties ir meilės malonės; malonės laikytis Jo dieviškųjų įsakymų, ištvermingumo geriems darbams malonės, atsivertimo nusidėjėliams malonės; malonės ištverti iki galo. Bažnyčia visuomet meldžiasi šiomis intencijomis ir tomis pačiomis maldomis. Tačiau anuomet krikščionys suprato savo motinos Bažnyčios maldų prasmę, šiandien jie to nebesupranta, tačiau supranta modernias, didingas, lengvas doktrinas: tokias didingas ir tokias lengvas, kad joms esant nebėra reikalo melstis. Kaip sakoma, belieka tik panorėti.

Kai anksčiau kartu su šventuoju Pauliumi buvo tikima, kad tikėjimas nėra duotas visiems, *non enim omnium est fides* (2 Tes 3, 2), buvo suvokiama tikėjimo vertė, buvo meldžiamasi Dievui dėkojant už suteiktą tikėjimą, buvo meldžiamasi Jį prašant suteikti tikėjimą tiems, kas jo neturi.

Kai šventasis Augustinas mokė, „kad malonė nėra suteikta visiems, o kai yra suteikta, ji yra suteikta ne už mūsų nuopelnus, bet grynu gailestingumu, o kai ji nėra suteikta, taip yra dėl teisingo Dievo sprendimo“[1], krikščionys, besiklausantys šios doktrinos, išmoko melstis, nusižeminti ir pripažinti Dievo dovanas.

Šiandien girdime kitokias kalbas: sakoma, kad Dievas duoda savo malonę visiems, o tiems, kurie nori ją pasiimti, tereikia panorėti. Nesunku padaryti išvadas apie šių naujųjų pažiūrų pasekmes: kadangi Dievas dalija taip gausiai, nebesivarginama prašyti.

---

[1] *Scimus gratiam Dei nec parvulis nec majoribus secundum merita nostra dari. Scimus non omnibus hominibus dari; et quibus datur, non solum secundum merita operum non dari, sed nec secundum merita voluntatis eorum quibus datur, quod maxime apparet in parvulis. Scimus eis quibus datur, misericordia Dei gratuita dari. Scimus eis quibus non datur, justo judicio Dei non dari (S. Augustinus, Epist. ad Vitalem, 105).*

3. Yra vienas klausimas, vienas nepaprastos svarbos klausimas, kuriame naujosios pažiūros neabejotinai nusviedė daugelį sielų į klaidą: kalbame apie norėjimui būtiną malonę. Šiandien įsivaizduojame, kad Dievui šitaip gausiai visiems žmonėms dalijant savo malonę, nebėra reikalo Jį prašyti norėti gera. Gerą valią kiekvienas suteikia pats sau: kiekvienas, jeigu tik jam tai patinka ir kai jam tai patinka, priima Dievo visiems dalijamą malonę, tokiu būdu ją priskirdamas sau, ir žygiuoja pats save pavertęs geros valios žmogumi.

Tuomet nebėra būtina melstis; užtenka, kad žmogiškoji valia išsijudintų.

Mūsų tėvai mąstė ne taip. Jie prašė Dievą geros valios malonės.

Bažnyčios maldos yra to liudininkės ir teisios liudininkės. Štai kelios iš tų, kurias galėtume pacituoti:

O Dieve, kuris suvienijai tautų įvairovę po savo Vardo išpažinimu: leisk mums ir norėti, ir galėti to, ką Tu įsakai[1]... O Dieve, leisk savo tautai mylėti tai, ką Tu įsakai ir trokšti to, ką Tu pažadėjai[2].

O Dieve, jėga tų, kurie viliasi Tavimi, palankiai išklausyk mūsų maldavimus, o kadangi be Tavęs žmogiškas silpnumas nieko negali, suteik mums savo malonės pagalbą tam, kad paklusdami Tavo įsakymams, mes Tau patiktume ir valia, ir veiksmais.[3]

Reikėtų pacituoti visas Bažnyčios maldas, kadangi visos jos prašo Dievą ir žaibiško proto, ir stiprinančios valios malonių.

4. Paskutinėje iš ką tik pateiktų maldų Bažnyčia prašo Dievą, kad mes jam patiktume *ir valia, ir veiksmu.* Tokiu būdu Bažnyčia mus moko prašyti Dievą ne tik pažinimo, galėjimo bei norėjimo malonių, bet ir ypatingos malonės atlikti veiksmą, mielą Dievui.

---

[1] Didžiojo šeštadienio malda pagal pranašą X.
[2] IV sekmadienio po Velykų malda.
[3] I sekmadienio po Sekminių malda.

Kiek daug krikščionių toli gražu taip nemano ir įsivaizduoja, kad gėrio darymas priklauso tik nuo jų, o padarę ką nors Dievui, ploja patys sau už atliktą mažmožį, tarsi gėris būtų jų darbas sau, ir tarsi jie galėtų už jį šlovinti save ne tik savo pačių akivaizdoje, bet ir prieš patį Dievą.

5. Iš to, kad Dievas nereikalauja neįmanomo, nėra jokio pagrindo daryti išvadą, kad malda nėra būtina.

Tridento Susirinkimas sako: „Dievas nereikalauja neįmanomų dalykų, tačiau reikalaudamas jis jus įspėja daryti tai, ką galite ir prašyti to, ko jūs negalite, ir galiausiai Jis padeda tiek, kad jūs galėtumėte.“[1]

Taigi, Susirinkimas mano, kad ne visuomet galima turėti pakankamos paramos, ir tas, kuriam trūksta šios paramos, žino, kieno prašyti to, ko jam trūksta. Iš šios doktrinos išplaukia, kad malda yra būtina siekiant įvykdyti Dievo įsakymus.

„Tačiau, – sako vienas mokytas autorius, – jeigu kai kurie prašo, nes negali, kiek dar mažiau gali tie, kurie neprašo, ir tie, kurie nenori prašyti, arba tie, kurie nepažįsta To, kurį reikia prašyti.“[2]

Tą pačią mintį kaip ir Tridento Susirinkimas išreiškė ir šventasis Augustinas: „Pelagijonai mano daug išmaną, kai jie mums sako, kad Dievas nereikalauja to, ką Jis žino žmogui esant neįmanomą. Kas gi to nežino? Bet Jis mums įsako tam tikrus mums neįmanomus dalykus tam, kad mes sužinotume, ko turime Jį prašyti“[3].

Taigi, įsakymai mums yra duoti tam, kad ieškotume paramos To, kuris mums įsako. Iš čia kyla būtinybė melstis, tokia didelė būtinybė, kad be maldos krikščioniui neįmanoma pasipriešinti pagundoms, paklusti įsakymams ir pasiekti savo išganymą.

---

[1] Sess.6, cap. 11.

[2] *Si autem petentes quidam nondum possunt, quanto minus possunt non petentes, imo nec petere volentes, nec eum a quo petatur agnoscentes. (Estius.)*

[3] *Magnum aliquid Pelagiani se scire putant quando dicunt: non juberet Deus quod sciret ab homine non posse fieri. Quis hoc nesciat? Sed ideo jubet aliqua quae non possumus, ut noverimus quid ab illo petere debeamus (De gratia et libero arbitrio, 100, 16).*

„Yra aišku, – dar sako šventasis Augustinas, – kad mes laikysimės įsakymų, jeigu norėsime, tačiau kadangi Viešpats paruošia valią, reikia Jį prašyti, kad norėtume tiek, kiek reikia, kad norėdami įvykdytume tai, kas yra įsakyta."[1]

O tai mums rodo maldos būtinumą išganymui.

Haris Poteris – ragãnių mokinys

Inge Thürkauf

Anglų vaikų rašytojos Dž. Rouling (K. J. Rowling) knygos keliauja po pasaulį. Septyni tomai, kuriuose aprašomi Hario Poterio ir jo draugų Rono bei Hermionės išgyvenimai ir nuotykiai, visame pasaulyje yra bestseleriai. Filmai apie juos sumuša visas rekordus. Jaunuolius ir, deja, suaugusiuosius apima susižavėjimo svaigulys dėl kažko, kas pranoksta viską, kas iki šiol magijos, burtininkystės, okultizmo ir siaubo srityje egzistavo literatūrinėje pasaulio prekyboje: Haris Poteris – XX amžiaus ragãnių mokinys.

Pasakojimai skaitomi kaip kriminalai. Bet jie anaiptol nėra įdomiai aprašyta kova tarp gėrio ir blogio, kaip teigia Poterio gerbėjai. Atvirkščiai, juose beveik atvirai propaguojamas okultizmas. Šių knygų veikėjai užsiima magija bei okultinėmis praktikomis, nebaudžiamai meluoja, keikiasi, neturi gailestingumo ir yra įsipainioję į smurto scenas. Su Hariu Poteriu skaitytojas įžengia į pasaulį, kurį valdo blogis su krauju susitepusiomis dvasiomis, piktybiškais mokytojais ir siaubą keliančiais prakeikimais.

---

[1] *Certum est nos mandare servare si volumus: sed quia praeparatur voluntas a Domino, ab illo petendum est ut tantum velimus quantum sufficit ut volendo faciamus (ten pat).*

Prie tikėjimo į Jėzų Kristų ir jo Evangelijos silpnėjimo prisidėjo pasaulis, pilnas įvairių burtininkystės, satanizmo, kerėjimo bei magijos formų.

Interviu vienam Londono *Times* reporteriui autorė Dž. Rouling, kuri dėl milžiniškos knygų sėkmės tapo milijoniere ir gavo literatūros garbės daktaro vardą, sakė: „Šios knygos vaikams padeda suprasti, kad tas silpnas, idiotiškas Dievo Sūnus yra gyvas juokas, kuris bus pažemintas, kai ateis ugnies lietus...“ Panašūs yra ir skaitytojų komentarai. Vienas dešimtmetis berniukas teigia: „Knygos apie Harį Poterį yra *cool*, kadangi jos mane pamoko visko apie magiją. Jos rodo, kaip, naudojant magiją, galima kontroliuoti žmones. Aš noriu išmokti šitą *Cruciatus* burtažodį, kad priverčiau kentėti savo mokytoją, kuris man parašė blogą pažymį.“ Kitas vaikas sako: „Ankščiau tikėjau, ko jie mus mokė sekmadieninėje mokykloje. Bet knygos apie Harį Poterį man parodė, kad magija yra kažkas, ko aš dabar galiu išmokti ir ką galiu naudoti, ir kad Biblija yra tik nuobodus melas.“ Vienas satanistų bažnyčios kunigas džiaugėsi: „Haris mums yra tikra dangaus dovana.“ Bet ar nėra atvirkščiai?

Ypač skaitomas amerikiečių rašytojas Stivenas Kingas prisipažino esąs patenkintas, kad populiarūs romanai apie Poterį paruošia skaitytoją jo paties į demoniškumą pereinantiems siaubo romanams. Kai jie bus vyresni, skaitys juos.

Dirvą tam paruošė per pastaruosius du dešimtmečius išplitę fantastiniai romanai, plastmasiniai monstrai, kuriuose persipynęs fantazijos, smurto ir siaubo mišinys okultizmu atbukino visą vaikų bei suaugusiųjų kartą. Dvasių pažinimas – ir tai nėra perdėjimas – dėl šių knygų pasiekė naują žemiausią tašką.

Daugybė recenzijų Harį pristato kaip tobulą didvyrį: draugiškas, tvirtas, teisingas, ištikimas, nesavanaudis ir t. t. Tai gali tikti keletui epizodų, bet yra daugybė atvejų, kai jis elgiasi priešingai: taip, kaip ir kiti. Jis nepaklusnus, nesilaiko taisyklių ir gerais bei palankiais motyvais ir veiklomis galų gale siekia savo paties interesų.

Apie šių knygų moralę apibendrintai būtų galima pasakyti taip:

1. Meluoti, vogti, apgaudinėti ne tik priimtina, bet gali būti taip

pat ir linksma. Tai yra veiksminga priemonė pasiekti pageidaujamam tikslui.

2. Užsiėmimas astrologija, numerologija, burtininkyste ir magija gali būti toks jaudinantis, kad tai jau savaime pateisina jų praktikavimą.

3. Nereikia labai rimtai žiūrėti į nepaklusnumą – gal tavęs nesučiups.

4. Jeigu esi ypatingas, tu nusipelnei išsisukti nuo bausmės už blogą elgesį.

5. Suaugusieji dažniausiai tau kliudo.

6. Taisyklės yra tam, kad būtų laužomos.

7. Kerštas yra priimtina elgesio forma.

8. Žmonių pasaulis yra vertas paniekos, o kerėtojų ir burtininkų pasaulis idealizuojamas.

Suprantama, kad vaikai ir jaunimas ryte ryja šias knygas. Vienuolikos metų mergaitė, paklausta, koks jos įspūdis, pasakė: „Aš mėgstu Harį, kadangi jis gali padaryti viską, ką tik nori." Tai yra daugelio vaikų troškimas daryti tai, ką nori ir išsilaisvinti iš tėvų autoriteto. Jie mato Harį Poterį kaip jų norų gynėją. Ir jeigu tam pritaria suaugusieji, tada tėvams dar sunkiau paaiškinti vaikams, kad žmogiškumas neleidžia daryti to, ko nori.

Biblijos požiūriu magija ir okultizmas Dievui kelia pasibjaurėjimą: „...burtininkams, stabmeldžiams ir visiems melagiams skirta dalis ežere, kuris dega ugnimi ir siera; tai yra antroji mirtis" (Apr 21, 8). „Palaiminti, kurie išsiplauna savo drabužius, kad įgytų teisę į gyvybės medį ir galėtų įžengti pro vartus į miestą. O lauke lieka šunys, burtininkai, palaidūnai, žudikai, stabmeldžiai ir visi, kurie mėgsta melą ir jį daro" (Apr 22, 14–15).

Haris Poteris ir dabartinė milžiniška žaislų pasiūla turi vieną bendrą savybę: jie plačiai atveria vartus į naująją pasaulio tvarką; ir stulbina tai, kad daugybė tėvų, mokytojų bei auklėtojų, deja, net ir kunigų nepajėgia suprasti masinės indoktrinacijos pavojaus, kurį kelia šiuolaikinės technologijos.

VšĮ „Laetitia“ leidybinio projekto „Už Tradiciją“ knygos

Marija Vinovska. MAKSIMILIJONO KOLBĖS PASLAPTIS (Biografija)
Minkštas viršelis, 144 p. Kaina 16 Lt.

Šv. Liudvikas Marija Grinjonas de Monforas. AUKSINĖ KNYGA
Kietas viršelis, 324 p. Kaina 24 Lt.

Knygų serija „BAŽNYČIOS MOKYMAS“ su garsiomis enciklikomis ir Bažnyčios Magisteriumo tekstais

I knyga. Apie Bažnyčią
Kietas viršelis, 180 p. Kaina 22 Lt.

II knyga. Bažnyčia ir liberalizmas
Kietas viršelis, 220 p. Kaina 21 Lt.

III knyga. Apie Santuokos sakramentą ir auklėjimą
Kietas viršelis, 239 p. Kaina 21 Lt.

IV knyga. Modernizmas
Kietas viršelis, 332 p. Kaina 25 Lt.

Prel. dr. Feliksas Bartkus, kan. dr. Pijus Aleksa. DIEVAS IR ŽMOGUS. Katalikų tikėjimo tiesos, dorovės reikalavimai ir priemonės sielai pašvęsti
Kietas viršelis, 670 p. Kaina 55 Lt.

TRADICINĖS IR NAUJOSIOS MIŠIOS
1969 m. liturginės reformos problema (straipsnių rinkinys)
Minkštas viršelis, 622 p. Kaina 20 Lt.

Šveicarijos fondas „Už Gyvybę“. MIRJAM... KODĖL TU VERKI? Moterų kančios po aborto
Minkštas viršelis, 184 p. Kaina 5 Lt.

Šv. Vincentas Lerinietis. PRIMINIMAS
Minkštas viršelis, 72 p. Kaina 5 Lt.

Arkivysk. Marcel Lefebvre. ATVIRAS LAIŠKAS SUTRIKUSIEMS KATALIKAMS
Minkštas viršelis, 160 p. Kaina 7 Lt.

Kun. Juozas Lomanas. QUO VADIS, MODERNIOJI EUROPA?
Minkštas viršelis, 336 p. Kaina 12 Lt.

ROMA IR TRADICIJA. Šv. Pijaus X kunigų brolijos derybos su Vatikanu 2004 metais
80 p. Kaina 3 Lt.

Kun. Karl Stehlin. MILITIA IMMACULATAE
32 p. Kaina 7 Lt.

Tėvas Emanuelis. TRAKTATAS APIE BAŽNYČIOS TARNYSTĘ
Minkštas viršelis, 52 p. Kaina 2 Lt.

AUKŠTYN ŠIRDIS. Katalikų maldos ir giesmės
Net 900 puslapių ant plono popieriaus, kietas viršelis. Kaina 39 Lt.

Jean Chapuis. KIEKVIENOS METŲ DIENOS APMĄSTYMAI
Kietas viršelis, 575 p. Kaina 35 Lt.

Numatoma išleisti

Iki gruodžio mėnesio pasirodys penktoji serijos „BAŽNYČIOS MOKYMAS“ knyga

„Švč. Mergelė Marija išganymo darbe“

Knygas siūlome įsigyti Šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1, Kaune. Galima užsakyti el. paštu prioratas@fsspx.lt arba telefonu (837) 34 53 57.

Liturginis kalendorius

Rugsėjis

1 d. Š – Šv. Egidijaus, abato, minėjimas; šv. Dvylikos Brolių, kank., minėjimas. *Nekaltosios Marijos Širdies šeštadienis.*
2 d. S – XIV sekmadienis po Sekminių – II klasė.
3 d. Pr – Šv. Pijus X, pop. ir išp. – III klasė.
4 d. A – Eilinė diena – IV klasė.
5 d. T – Šv. Laurynas Justinijanis, vysk. ir išp. – III klasė.
6 d. K – Eilinė diena – IV klasė. *Kunigų ketvirtadienis.*
7 d. P – Eilinė diena – IV klasė. *Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.*
8 d. Š – **Švč. M. Marijos Gimimas (Šilinė)** – Lietuvoje I klasė; šv. Adrijono, kank., minėjimas.
9 d. S – XV sekmadienis po Sekminių – II klasė.
10 d. Pr – Šv. Mikalojus Tolentietis, išp. – III klasė.
11 d. A – Eilinė diena – IV klasė; šv. Proto ir Hiacinto, kankinių, minėjimas.
12 d. T – Švenčiausiasis Marijos Vardas – III klasė.
13 d. K – Eilinė diena – IV klasė.
14 d. P – Švč. Kryžiaus Išaukštinimas – II klasė.
15 d. Š – Švč. M. Marijos Septyni skausmai (Marija Sopulingoji) – II klasė; šv. Nikomedo, kank., minėjimas.
16 d. S – XVI sekmadienis po Sekminių – II klasė.
17 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė; šv. Pranciškaus, išp., šventųjų stigmų įspaudimo minėjimas (Pranciškaus Žaizdos).
18 d. A – Šv. Juozapas Kupertinietis, išp. – III klasė.
19 d. T – Rugsėjo metų ketvirčio diena – II klasė; šv. Januarijaus, vysk., ir draugų, kankinių, minėjimas.
Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.
20 d. K – Eilinė diena – IV klasė; šv. Eustachijaus ir draugų, kankinių, minėjimas.
21 d. P – Šv. Matas, apaštalas ir evangelistas – II klasė; rugsėjo metų ketvirčio dienos minėjimas.
Privalomas susilaikymas nuo mėsiškų valgių, patariamas pasninkas.
22 d. Š – Rugsėjo metų ketvirčio diena – II klasė; šv. Tomo Vilanoviečio, vysk. ir išp., šv. Mauricijaus ir draugų, kankinių, minėjimas.
Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.
23 d. S – XVII sekmadienis po Sekminių – II klasė.
24 d. Pr – Išpirkimo Švč. M. Marijos minėjimas (Marija, Belaisvių Vaduotoja).
25 d. A – Eilinė diena – IV klasė.
26 d. T – Eilinė diena – IV klasė; šv. Kiprijono ir Justinos, merg., kankinių, min.
27 d. K – Šv. Kozmas ir Damijonas, kank. – III klasė.
28 d. P – Šv. kunigaikštis Vaclovas, kank. – III klasė.
29 d. Š – Šv. Mykolo, arkangelo, bazilikos pašventinimas – I klasė.
30 d. S – XVIII sekmadienis po Sekminių – II klasė.

Spalis

1 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė; šv. Remigijaus, vysk. ir išp., minėjimas.
2 d. A – Šv. Angelai Sargai – III klasė.
3 d. T – Šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresė, merg. – III klasė.
4 d. K – Šv. Pranciškus Asyžietis, išp. – III klasė.
Kunigų ketvirtadienis.
5 d. P – Eilinė diena – IV klasė; šv. Placido ir draugų, kank., minėjimas.
Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.
6 d. Š – Šv. Brunonas, išp. – III klasė.
Nekaltosios Marijos Širdies šeštadienis.
7 d. S – XIX sekmadienis po Sekminių – II klasė; Švč. M. Marijos Rožančinės minėjimas.
8 d. Pr – Šv. Brigita, našlė – III klasė; šv. Sergijaus, Bacho, Marcelino ir Apulėjaus, kankinių, minėjimas.
9 d. A – Šv. Jonas Leonardis, išp. – III klasė; šv. Dionizo, vysk., Rustiko ir Eleuterijaus, kankinių, minėjimas.
10 d. T – Šv. Pranciškus Borgijas, išp. – III klasė.
11 d. K – Švč. M. Marijos Motinystė – II klasė.
12 d. P – Eilinė diena – IV klasė.
13 d. Š – Šv. karalius Edvardas, išp. – III klasė.
14 d. S – XX sekmadienis po Sekminių – II klasė.
15 d. Pr – Šv. Teresė Avilietė, merg. – III klasė.
16 d. A – Šv. Jadvyga, našlė – III klasė.
17 d. T – Šv. Margarita Marija Alakok, merg. – III klasė.
18 d. K – Šv. Lukas, evangelistas – II klasė.
19 d. P – Šv. Petras Alkantarietis, išp. – III klasė.
20 d. Š – Šv. Jonas Kantijus, išp. – III klasė.
21 d. S – XXI sekmadienis po Sekminių – II klasė.
Pasaulio misijų diena.
22 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė.
23 d. A – Šv. Antanas Marija Klaretas, vysk. ir išp. – III klasė.
24 d. T – Šv. Rapolas, arkangelas – III klasė.
25 d. K – Eilinė diena – IV klasė; šv. Krizanto ir Darijos, kankinių, minėjimas.
26 d. P – Eilinė diena – IV klasė; šv. Evaristo, pop. ir kank. minėjimas.
27 d. Š – Švč. M. Marijos šeštadienis – IV klasė.
28 d. S – Mūsų Viešpats Jėzus Kristus Karalius – I klasė. XXII sekmadienio po Sekminių minėjimas.
29 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė.
30 d. A – Eilinė diena – IV klasė.
31 d. T – Eilinė diena – IV klasė.

Pamaldų tvarka

Kaunas

Gailestingumo Motinos koplyčia

Birutės g. 1, įėjimas iš Vaidoto g. (prie Panemunės troleibusų žiedo).

Sekmadieniais:

9.00 Švč. Sakramento adoracija.
10.00 Giedotinės šv. Mišios, po jų – katechezė.

Šiokiadieniais:

I – V 7.15 Šv. Mišios* / 17.45 Rožančius (IV 17.30 Švč. Sakramento adoracija) / 18.30 Šv. Mišios.
VI 8.00 Šv. Mišios.

* Šių Mišių gali nebūti, prašome iš anksto pasiteirauti tel. 8–618–12953.

Išpažintį galima atlikti iki Rožančiaus (vakarinių pamaldų), šeštadienį ir sekmadienį – iki rytinių šv. Mišių, taip pat kitu laiku, paprašius kunigo.

Šiauliai

Šv. Juozapo namai

Tilvikų g. 12

Sekmadieniais:

16.30 Rožančius.
17.00 Giedotinės šv. Mišios.
Išpažintį galima atlikti iki 16.50 val.

Ketvirtadieniais 18.30 Rožančius.

Galima susitarti dėl kitų sakramentų, ligonių aplankymo ir katekizmo pamokų. Tel: 8–618–12953.

Šv. Kazimiero prioratas
Birutės g. 1, LT–45320 Kaunas
Tel: (8–37) 345357
Tel./Faksas: (8–37) 749563
Mob.: 8–618–12953
El. paštas: prioratas@fsspx.lt
Interneto svetainė: www.fsspx.lt
Mūsų sąskaitos AB „Citadele“ banke:
Tėvo Damiano de Veusterio labdaros ir paramos fondas:
a. s.: LT44 7290 0000 0170 0223 (aukoms)
VšĮ „LAETITIA“:
a. s.: LT71 7290 0000 0170 0222 (knygoms)
Mūsų darbus remiate jūs. Dėkojame!